

forhandlingspapirerne, det er altså uden aftalt afslutning. Det vil sige, at man ikke kan vide, om forhandlingerne også ender med medlemskab, at der kan være tale om overgangsperioder, specielle arrangementer og permanente safeguards, altså sikkerhedsmekanismer, alt sammen noget, som står i Kommissionens oplæg.

Det er klart, at Kommissionen følger vi. Det sagde vi i december 2002. Hvis de anbefaler forhandlingsstart, så kommer der forhandlingsstart. Men det bliver så også med de forbehold og vilkår, som Kommissionen har stillet op.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der tre korte bemærkninger. Først hr. Keld Albrechtsen, derefter hr. Peter Skaarup og så hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er tilfreds og vil gerne sige tak for det svar, ministeren gav, og som jo også er i overensstemmelse med det, som ministeren oplyste over for Folketingets Europaudvalg i fredags.

Jeg tolker helt klart det svar sådan, at det ikke er noget med, at vi nu skal opfinde en ny type medlemskab af EU, hvor nogle lande er med på ringere betingelser end andre lande eller f.eks. skal påtvinges undtagelser, som de ikke selv har søgt om.

Der er det bare – og det vil jeg så sige til udenrigsministeren – at jeg fandt statsministerens udmeldinger mærkværdige i forhold til det mandat, som regeringen forhandler på. Men nu har ministeren bekræftet det her i Folketingssalen. Det er jeg tilfreds med og går naturligvis ud fra, at både statsministeren og udenrigsministeren på topmødet forhandler i overensstemmelse med det mandat, de har fået her fra Folketinget.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg har to spørgsmål i forbindelse med topmødet. For det første Cyperspørgsmålet: Er det sådan, at den danske regering er indstillet på at støtte de lande, jo altså bl.a. Cypern, der er utilfredse med, at Tyrkiet ikke fuldt ud anerkender den cypriotiske regering, og vil man alternativt i hvert fald give udtryk for, at det er noget, Tyrkiet nødvendigvis må betragte som noget, der skal gøres, inden Tyrkiet eventuelt bliver medlem af EU?

Vi er modstandere af, at Tyrkiet bliver medlem af EU, det er nok gået op for udenrigsministeren, men derfor er det da vigtigt, at man under alle omstændigheder, uanset hvilket land det i øvrigt er, officielt anerkender de øvrige lande, som er medlemmer af EU. Vi kan ikke forestille os, at der kommer et nyt medlem, som ikke anerkender de øvrige lande.

Jeg har også et spørgsmål omkring den konservative ordfører, fru Helle Sjelle, der under førstebehandlingen sagde, at man hos De Konservative gerne ville have en folkeafstemning; man ville i hvert fald ikke udelukke en folkeafstemning, inden der skulle tages endelig stilling til Tyrkiets medlemskab af EU.

Jeg vil godt spørge udenrigsministeren, om det stadig væk holder stik, om vi kan være sikre på, at der er støtte til det synspunkt, at man ikke vil udelukke en folkeafstemning om Tyrkiets medlemskab af EU.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi prøver at samle flere korte bemærkninger op til udenrigsministeren, som vi giver ham lidt længere tid til at svare på til sidst.

Forretningsordenen er sådan, at der altid skal være en minister til stede, når Folketinget diskuterer, og det er bl.a. for at give Folketingets medlemmer ret til at spørge ministeren, men det er altid op til ministrene selv, om de vil benytte sig af adgangen til at svare. Tilstedeværelsen er derimod ikke frivillig.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har fuld forståelse for, at udenrigsministeren siger, at det her ikke er hans forslag, og at han vil give Dansk Folkeparti mulighed for at diskutere forslaget med Folketingets partier.

Det synes jeg er en klar og sådan set forståelig melding. Der er bare ét men: Der er jo to partier, der ikke har deltaget i den debat. Det ene parti er det parti, udenrigsministeren kommer fra, Det Konservative Folkeparti; det andet parti er det parti, statsministeren kommer fra, det hedder Venstre. De har simpelt hen ikke deltaget i debatten.

Hvad skal man tolke ud af det? Man må vel tolke, at den, der tier, samtykker; det vil sige, at når der er blevet sagt noget fra de to partiers side på et tidligere tidspunkt, så må man lægge det til grund.

Hos Det Konservative Folkeparti kan vi jo lægge til grund, hvad fru Gitte Seeberg, medlem